

www.e-rara.ch

**Luciani Samosatensis Opera, quae quidem extant, omnia, Graece & Latine,
in quatuor Tomos divisa**

Luciani Samosatensis Operum tomus II

Lucianus

Basileae, [1602]

Universitätsbibliothek Basel

Shelf Mark: Bc IX 117

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26979>

Marini dialogi

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

MARINI DIALOGI.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
Νηρηίδων.ΝΕΡΤΥΝΙ ΕΤ
Nereidum.

Iacobo Micyllo interprete.

NERTVNVS.

Ο μὲν εὐνὸν
τῷδε ἵς ὃ ἡ πότις
κατὰ λῶεζον,
Εκλίσποντ'.

ἀπ' αὐτῆς καλεῖσθαι. τὸν δὲ
ἐκπρόνυμῆς, ὃ Νηρηίδων,
παραλαβῆσα, τῇ Τρωάδι
πεσγνέζκατι, ὡς ταφάη ὑπὸ
τῶν ἐπιχρῆων. Νηρη. μη-
δαμῶς, ὃ Πρόσαδον, ἀπ' ἐν-
ταῦθα ἐν τῷ ἐπώνυμῳ πε-
λάγει τιτάφθω. ἱλιούμῃ
τῇ αὐτῶν οἰκτίσα ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς πεπονθῆναι. Ποσειδ.
τοῦτο μὲν, ὃ Ἀμφιτρίτη, οὐ
θίμης. οὐδ' ἄλλως καλὸν
ἐν ταῦθά σου κῆσθαι ὑπὸ
τῇ ψάμμῳ αὐτῶν ἀπ' ὅ-
πιρ ἔφης, ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τιθάψε-
ται. ἐκείνο δὲ παραμύθιον
ἔσαι αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον
εἰς αὐτὰ καὶ ἐνὶ πᾶσι ταῖς
καὶ

Retum hoc
quidem angu-
stum in quod
a puella hæc

delapsa submersa est, Hellen
spontus ab ipsa vocetur. ca-
daver autē ipsum vos ^b Ne-
reides acceptū in ^c Troadem
auferte, ut ibi ab incolis se-
peliatur. NER Nequaquā,
Neptune, sed hic in cognom-
mine pelago sepeliatur. Mi-
seremur enim ipsius, ut quæ
misericabilia maximè ^d à non
uerca passa fuerit. NER.
At hoc quidē, ^e Amphitrite,
fas non est, neque etiam a-
liās honestum, hic illam ali-
cubi sub arena iacere: sed
quod dixi, in Troade in
^f Chersonefo mox sepeliet.
Illud autem pro solatio eī
erit, quod paulò post eadem
ipsa quoque ^g Ino patietur,

καὶ ἱμπτέσεται ἐπὶ τῇ Αἰθέρῳ
 μαρτῷ Διοκωμύῳ εἰς τὸ πέλαγῷ,
 ἀπ' ἄκρου τοῦ Κιθαριῶν^Θ, καθάπερ καθήκει,
 ἰς τὴν θάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὸν ἥδον ἐπὶ τῆς ἀγίας.
 Νηρ. ἀλλὰ ὡς κεῖται ὡς οὐρανὸς
 διήσκει, χαλεπὰ μὲν ὡς Διονύσου^Θ προφῶς
 ἦν αὐτῷ καὶ τίθει ἢ ἰνῶ.
 Ποσειδ. οὐκ ἐχέω οὕτω ποσειδάων^Θ
 οὐσαν. ἀλλὰ ὡς Διονύσου^Θ χαλεπῶν,
 ὡς Ἀμφιτρίτης, οὐκ ἄξιον. Νηρ. αὐτὴ
 δ' ἄρα τί παθῶ, κατίπισον ἄρ' τὸ
 λέει: ὁ ἀδελφὸς δ' ὁ Φρύξ^Θ
 ἀσφαλῶς ὀχέεται. Πο. ἀκότως
 νεινίας ἦν, καὶ σωαται ἀντίχων
 πρὸς τὴν φορὰν. ἢ δ' ἐπὶ ἀγέρας ἐπιβᾶσα
 ὀχέματ^Θ παραδίξον, καὶ ἀπιδούσα
 ἰς βάθ^Θ ἄχανος, ἐκπαγῆσα, καὶ ὡς
 θάμβεάμα σχεθεῖσα, καὶ ἰλιγιάσασα
 πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πῆσιως,
 ἀκρατὴς ἐχέτω τῶν
 κερμάτων τοῦ πειῶ, ὡς
 τῶς ἀπειλησῶ καὶ κατίπισον
 ἰς τὸ πέλαγ^Θ.

Νη. ἐκέρ

tuus, quibus se consp̄ sustentauerat: atq; ita in mare decedit.

ad 2

NER.

Θ præcipitabitur, persequente illam Athamante, in pelag^o exsummo^h Cithærone, quâ in mare porrigitur, i^h una cum filio quem in ulnis gestabit. NER. Sed Θ illâ seruire conueniet, gratiam hanc Baccho faciendo.^k E^h ducavit enim illum Ino, eadēq; nutritrix illius fuit. NER. Non decebat, adeo prauam. Sed tamen Baccho non gratificari,^l Amphitrite, indignum foret. NER. Sed quid accidit^m huic quod ab ariete decidit, frater autem eius Phryxus tuto vehit? NER. Merito: adolescens enim est, Θ contra impetum obsistere potest. Illa verò, eò quod insueta eius rei erat, conscenso videlicet vehiculo nouo Θ inopinato, Θ despicendo in profundum immensum, perculsa animo, Θ pauore pariter attonita: prætereà Θ vertigine correpta, præ vehementia Θ impetu volatus retinere cornua arietis amplius non potuit.

Νη. δ' ἄρ' ἔγωγε τὴν μητέρα
φίλῳ βοῦθῶν πῶπιός τε; Πο.
ἔγωγε, ἄν' ἢ μοῖρα πομπῇ τῆς
νεφέλης δαυατοτέρα.
ο Nephēle multò potentior est.

NER. An' non igitur matrē
ipsius Nephelen decebat opē
ferre cadenti? NER. Dece-
bat sanè, sedⁿ Parca quàm

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

NOuercas inuidere liberis ex priore vxore natis. Illis
enim innatum esse fatale quoddam & irrecōcilia-
bile odiū in priuignos, etiam indicat Euripides in Ione:
φθονὲν γὰρ φάσι μητρὸς τέκνοις. i. Inuidere enim aiunt no-
uercas liberis. Vide apud Erasmum: Odium nouercalc.

a PVELLA delapsa.] Helle Athamantis regis Thebarū,
& Nephēles filia, q̄ vnā cum Phryxo fratre, nouercales insidias
metuens, cū accepto à patre ariete aureo pontum vellet trajcere,
magnitudine periculi cōterrita, in mare decidit, eiq; nomē fecit:
quod etiā hodie ab eius nomine Hellespontum vocant eruditi.
fretum est angustum inter Propontidem, & mare Aegæum,
Asiam ab Europa septem non amplius stadiorum intervallo
distinguens. Ouid. 11. Metam.

Angustum circa pontum Nephelēidos Helles
Laomedontēis Latonius astitit aruis.

Idem 13. Metamorph.

Longus in angustum qua clauditur Hellespontus.

b Nercides.] Nereus Deus maris est Oceani & Tethyos
filius, qui ex Doride vxore, eademq; sorore maximā maris Nym-
pharum turbam, humanam effigiem habentium, suscepit, quae à
nomine patris Nereides appellantur. Earum nomina vide apud
Hesiodū in Theogonia. c Troiadem.] Asia minoris regione,
quam Ptolemæus minorē Phrygiam appellat, Hellespōto adia-
cens. d A' Nouerca.] Ino, quae Cadmi & Harmonia filia, &
Liberi patris & Semele Iouis filij nutritrix, & ideo à Iunone affli-
cta, cū qua Athamas Thebanorū rex secundas cōtraxit nuptias,
postquā Nephēle (ex qua iam ille Phryxum & Hellen suscep-
erat) liberi patris furore agitata in syluas se cōtulerat. Hæc, ut
erat, ita re vera se nouercam gessit, priuignosq; idēnidem apud
patrem

patrem accusans, eò compulit, ut conscenso aureo ariete fuga si-
bi consulerent. Quā rem agere ferens Iuno, Athamanti Furias
immisit, quā in tantā eum adegerūt rabiem, ut cū Ino ad se ac-
cedentē aspiceret, hanc quidē Legnam, filios autē suos eiusdē ca-
tulos esse arbitraretur, atq; raptū Learchum alterū ex filijs saxo
illiserit, idē in vxore exemplum editurus, nisi illa arrepto Meli-
certa altero filio, vnā cū illo in mare se abiecisset, vbi deorū mi-
seratione in deam marinā est transformata, quā Græci quidē
Λαοιςθεα, Latini autē Matutam appellant. Cic. Tuscul. 3.
de Natur. deor. Ino Cadmi filia nōne Λαοιςθεα nominata à
Græcis, Matuta habetur à nostris? Melicertes autē in Palamo-
nem, quē nos Portunum nominamus. Hanc historiā fabulosē
tractat Ouid. 6. Fast. & 4. Metam. Pausanias in Atticis, Hygi-
nus in Mythologijs suis cap. 1. 2. 3. & 4. Lucianus in epigram-
mate quodam. e Amphitrite.] Nerei filia & vxor Neptuni.
Hic pro ipsis Nereidibus accipitur. f Cheroneso.] Penin-
sula: terra est, in insulæ modū mari cincta, vno tantū, eoq; an-
gusto spatio cōtinenti adiuncta. δὲ τῆς χερσὸς, καὶ νήσος. g Ino.]
Cadmi filia furentē maritum cū fugeret, se in mare præcipita-
uit, & pro dea est habita. h Citherone.] monte Bootie Li-
bero patri sacro. i Vnā cum filio.] Melicerta. k Educa-
uit.] Ino Bacchum infantem matertera dicitur enutruisse.
l Amphitrite.] Nereides. m Huic quod ab ariete de-
cidit.] Helle. n Parca.] Dea fatalis quæ nemini parcat.
o Nephelē.] vxore Athamantis Helles & Phryxi matre.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Προσηκτικὸς, καὶ διηγητικὸς, de Helle ab ariete
in mare delapsa.

Hellen cūm vexit, Phrixumq; per Hellepontum,
Olim aries, dorso decedit illa metu.

Ast huius frater Colchos est vectus adusq;,
Sola soror liquit nobile nomen aquæ.

FRETVM hoc.] προσηκτικὸς. Vos Nereides.] δὲ προφη-
Nequaquā.] ἀπαγγελσις.] Misere mur enim ipsius.] αἰπο-
λογία. At hoc quidē.] αἰασκομένη δὲ τῆς ἀδικίας, καὶ ἀγχοῦ. Sed
quod dixi.] Repetit mandatū suum. Illud autē pro solatio
dd 3 erit.]

erit.] τὸ πειραμύδιον ἢ ἀσέβησις τῆς πτωχείας. [Educauit enim illum Ino.] Ouid. 3. Metam. Sed tamen Bacche.] Occupatio. Sed quid accidit.] πειραχθῆναι. Illa verò.] Narratio. quomodo Helle sit delapsa in mare. Et vertigine correpta.] Cause. Atq; ita in mare decedit.] Ipsa res. An' non igitur matrem ipsius Nephelen decebat op.] Obiectionem αὐτῆς παραγῆ diluit.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
Ποσειδῶνος.

IRIDIS ET
Neptuni.

Iacobo Micyllo interprete.

I R I S.

Τῆρ νῦν τὴν πλὴν πλανο-
μενίῳ, ὃ Πόσειδον, ἀ-
ποσπαοδῆσαν τῆς Σι-
κελίας, ὑφαλον ἐπινύχεσαι
συμβέκηκε. ταύτῳ, φησὶν ὁ
Ζεὺς, σῆθρ ἥδη, καὶ ἀνά-
φηνον, καὶ ποίησον ἥδη δῆ-
λον ἐν ὧ Αἰγαῶ μέσφ βε-
βαίως μέγα, στείξας πάν-
τοσφ αὐτῶς. λέγεται γάρ τι αὐ-
τῆς. Πο. σπινάξεται ὧτο,
ὃ Ιετίνα δ' ὅμως παρέξαι
αὐτῶ πλὴν χεῖρα ἀναφανῆ-
ται, καὶ μὴ ἐτι πλείεσσ· Ιεῖς.
τὴν Λητὼ ἐπ' αὐτῇ δὲ ἀρκυνῆ-
σαι ἥδη γὰρ πονήρους ἐπὶ
τῶν ὠδίνων ἔχει. Ποσ. τί δρ;

ἐχέαντος

vere. iam enim malè habet à doloribus. NEP. Quid igitur?

annon

INsulam^a istam errātem,
Neptune,^b quæ à Sicilia
reuulsa atque vndis sub-
mersa, mari innatat, eam i-
ta, iubet Iupiter, consistere
facias iam, atque apparē-
re, ut & tandem mani-
festa atque conspicua^c in
medio Aegæo inconcussè
maneat, fundata firmi-
ter admodum illa. opus e-
nim illa nonnihil habet.
NEP. Fiet hoc, Iri-
sed tamen quem vsum illi
præbebit manifesta ap-
parens, & non ampliùs
fluctuans? I R I S. ^d La-
tonam in ipsa oportet pæ-

ἢ ἱκανὸς ὁ ἔρανός ἐν τεκῆρι
αἰ δὲ μὴ οὕτ' ὅ, ἀλλὰ γὰρ πάσα
ἡ γῆ ἐκ αὐτῆς ὑποδέξασθαι δύ-
νατο τὰς αὐτῆς γονάς· λέει. ἐκ, ὧ
Πόσειδον. ἢ Ἡρα γὰρ ὄρεα μὴ
γάλα κατέλαβεν τὴν γῆν, μὴ
παρασχῆν τῇ Λητῇ τῶν ὠ-
κίων ὑποδοχῆν. ἢ ζῶντων νῦν
οὐκ αὐτὴν ἀνέμοτος ὄρεα. ἀ-
φανὴς γὰρ ἡ γῆ. Πο. συνίημι. εἴ-
θι, ὧ νῆσι, καὶ ἀνέδουσι αὐτοῖς,
ἐκ τῶ βυθῷ, καὶ μηκέτι ὑποφί-
ου, ἀλλὰ βιβάσας μέγας καὶ ὑπο-
δέξασθαι ὑποδομον αὐτῆς ἢ ἀδελ-
φῶν τὰ τέκνα δύο, τοὺς κακίστους
τῶν θεῶν. καὶ ὑμῖς, ὧ Τείτωνόν,
ἀπαπορθεύσατε τὴν Λητὴν
ἐκ αὐτῆς, καὶ γαλήνῃ ἀπαν-
ταῖσιν. τὸν δρᾶσαντα δὲ, ὅς
ἐμὲ ἐξοίσει αὐτῶν, φάσιν τὰ
νεογνὰ, ἐπεὶ δὲ ἀντιχέθῃ, αὐτί-
κα μέτασι, καὶ τιμωρήσεται τῇ
μητρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγελε ὧ Διὶ,
πάντα ἔν' ἐν πρὶ πῦ. ἔσηκον ἢ
Διὶ ὅ, ἡκέτω ἢ Λητῇ, καὶ
τις ἴτω.

si fuerint aggredientur, ac matrem vindicabunt. Tu verò va-
de renuncia Ioui, omnia bene habere. Stabilita est

insula: veniat Latona, ac
pariat.

an non sufficit illi cælum, ut
in eo pariat? Quod si minus
autem illud, at certè nec tota
terra parius illius recipere
poterat? IRIS. Non, Ne-
ptune. Nam Iuno obfirmxite
iureiurando magno^e Tellu-
rem, ne præberet Latonæ
parturienti vllum recepta-
culum. Hæc igitur insula iu-
ramento non tenetur: absco-
dita enim tum fuit. NEP.
Intelligo rem. Igitur^f sub-
siste insula, atq; emerge iterū
ex profundo, & non ampliùs
fluctues aut titubes, sed im-
mota maneat: ac suscipe, ὦ
felicissima & fratrisme^h li-
beros duos, deorū omnīū pul-
cherrimos.ⁱ Et vos Tritones
irajciue Latonam in ipsam,
omni atq; irāquilla sint.^k Ser-
pentem autem istum, qui nūc
^l velut æstro exagitat illam,
perterrefaciendo, ipsi infan-
tes posteaquam in lucem edi-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a *INSVLAM* istam errantem.] Delon maris Aegæi, *Cycladium* omnium clarissimâ, in qua Latone Apollinē ac Dianam dicitur enixa, de qua Cic. 3. in *Verr.* & *Virg.* 3. *Georg.* Diana aut putatur δῆλον, ἀπὸ τῆς δῆλόν, quod cum antea mari tetra esset, Latone locū ad pariendū quærētī, repente se ostēderit.

b *Quæ à Sicilia.*] *Tyrrheni* maris insula q̄ olim agro *Brutio* creditur adhesisse, posteaq̄ue impetu maris auulsa fuisse. Inde nomē hoc credit traxisse, quasi *Sicilita*. i. resēcta. *Virg.* 3. *Aen.*

Hæc loca vi quondam, & vasta conuulsa ruina,
(Tantum æui longinqua valet mutare vetustas)
Diffiluiffe ferunt, cum protinus vtraq; tellus

Vna foret—. c *In medio Aegæo.*] amplissimo maris *mediterranei* sinu. d *Latonem.*] *Latona* Cæi *Titanis* filia à *Ioue* cōpressa geminā ex eo prole cōcepit. Quā rem tam egre tulit *Iuno*, vt immisso aduersus illā *Pythone* serpēte per totū terrarū orbe pellicē persecuta sit, & ne partui quidē vicinē quietem, locūve pariedi cōceserit donec illa tandē post longos errores ad *Asteriem* sororē suā peruenit, in *Orygiā* insulā iam permutatā in *Delon*, à qua suscepta, primū *Dianā* peperit, q̄ euestigio obfetriceis officiū matri præstitit, *Apollinē* q; nascentē suscepit, qui postea adultus, maternę iniurię memor, *Pythone* sagittis interfecit. e *Tellurem.*] *Terrę* Deam omnīū matrē & alumnam.

f *Subsiste insula.*] *Neptunus* ad *Delū* in qua paritura erat *Latona*. g *Fratris mei.*] *Iouis*. h *Liberos duos.*] *Dianā* & *Apollinē*. i *Et vos Tritones.*] *Tritones* plures. *Virg.* 5. *Aen.*

Tritonesq; citi, Phorciq; exercitus omnis

Idem 10. *Aeneid.*

Hunc vehit immanis *Triton*, & cærule concha
Extorrens freta: cui laterum tenuis hispida nanti
Frons hominem præfert: in *Pristin* definit aluus.

Sunt qui *triremis* nomē volūt esse à *Tritone* in ea depicta, belua marina. Nam & nunc quoq; suū cuiq; nauigio nomē inditum est. Sic *Scyllā*, sic *Pegasum* nomina nauīū fuisse putat *Palephatus* & ἀνίστων, nō monstra, vt poëta fabulati sunt. *Tritonem* *Lycophron* νηγεῖ & πῶρον vocat, alij, *Neptuni* & *Amphitritæ*,
superio-

superiori quidē corporis parte vmbilicotenus humanā effigiem referens, sed posteriori vsq; ad caudam esse delphinem: reuera nihil aliud, quā ἡδυοειδέα γοῖν. Lycophronis enarrator citat Acesandrum quendam auctorem, Eurpylum & Tritonem Neptuni & Celenus liberos esse, alij Tritonem Oceani & Tethyos faciunt, patris & Neptuni tubicinem: pro tuba concha vii, quam buccinam vocitatam voluit. Quidam in literas retulerunt, Tiberio Casari quendam nunciassē Tritonem inspecto quodam visum, auditumq; concha canentem. Eadem persuasio irrepfit de Nereidibus, quæ squamis in hispido corpore vestitæ humanam effigiem habeant, de quibus proximè præcedēti dialogo annotauimus. Huiusmodi Tritones pisces velocissimi pro dijs culti inueniri, Plin. li. 9. cap. 5. grauissimis testimonijs probat. Hodieq; visuntur Romæ imagines pleræq; Tritonem eiusque buccinam describit Ouid. 1. Metamorph. & 2. k Serpētem.] Pythonem miræ magnitudinis, ex putredine terræ post diluuium Deucalionis natum, quem Apollo sagittis suis confixit. Cuius rei memoria ne vlllo tēporum lapsu oblitteraretur, sacra certamina instituit, quæ à nomine serpentis Pythia appellauit, vt idem Ouid. 1. Metam. l. Velut æstro.] Oestrū insecti genus horrendo strepitu, vnde & nomen indium. Nam Latini asilum appellant, vulgus Tabanum. Hoc animali Iuno pellices suas exagitant, nec passa est conquiescere: Vnde poëtæ diuino furore correpti, æstro perciti dicuntur. Oestrū describit Virg. 3. Georg.

IO ANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Ἐξ ἡμῶν: Quomodo Delus insula fluitans substitit.

Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iris:

Ortygia, Asterie quæ antè vocata fuit.

Hospitium tandem Latonæ præbuit istic,

Cū Pytho vsqueadē persequeretur eam.

INSVLAM.] Subiecti tractatio ἔστ' ἀφ' ἡμῶν. Eam, ita iubet Iupiter.] Prædicatum ἔστ' ὡς δὲ λέω. In medio Aegæo.] Alludit ad nomen insulae, quo ipsa fuit appellata. Opus enim.] Ratio. Fiethoc Iri.] Pollicetur se morem ge-

stium: & interrogat causam finalem. Latonem in ipsa oportet parere.] ἀφήμισις. Quid igitur? annon sufficit illi coel:] Obiectio. Non Neptune.] Responso. Nam Iuno obstrinxit iureiurando magno Tellur.] Maior assumptio. Abscondita enim tum fuit.] Probatio. Subsiste.] ἡ ἀδελφεύς. Fratris mei.] Scilicet Iouis. Liberos duos.] Ἀπολλινεμ & Διαναν. Et vos Tritones traicite Latonem in ipsi.] ἀποπροφὴ ἀδελφεύς καὶ ἡ ἀδελφεύς. Tu verò vade, renuncia Ioui, omn.] Conclusio.

ΖΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑ-
ΛΑΣΣΗΣ.

XANTHI ET
MARIS.

Eodem interprete.

X A N T H V S.

Βῆα με, ὦ θαλασσέ,
ἀνὰ πιπονθότα κα-
τάσθισόν με τὰ τραύ-
ματα. Θάλ. τί βῆς, ὦ Ζών-
θι; τίς σε κατέκασεν; Ζών.
Ἡρασι Θ. ἀπὸ πλεθράων
μαυ ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ
ζῶ. Θάλ. ἤτις δὲ σοι ἐνί-
βαλε τὸ πῦρ; Ζών. Ἄγχι τὸν
ἡὸν ὁ Ὀϊτιδὸς, ἐπὶ ᾧ φονεύ-
οντα βύς Φρυγὰς ἐκίτω, &
ὅτ' ἐκίτω αὐτὸς τῆς ὀργῆς,
ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἀνέ-
στραπτε

SUscipe me, ὦ Mare.
Sgrauia. n. passus sum.
Extingue mihi vulne-
ra. MAR. Quid hoc rei
est? Xanthe? quis te deussit?
XAN. Vulcanus. sed igne
candescō prorsus miser, &
efferuescō. MA. Cur autem
iniecit tibi ignem? XAN.
Propter filium Thetidis.
Postquam enim occiden-
tem illum ^b Phrygas sup-
plex deprecatus sum, ^c ille
autem ab ira nihil remi-
sit, sed

φρασί μοι τὸν ῥοῦν, ἰλιήεις
 τὸς ἀθλίους ἐπὶ ἄλθορ, ἐπικλῖ-
 σαι θέλω, ὡς φοβηθεὶς ἀπὸ-
 σχοιῶ τ' ἀνθρώπων. ἰνταῦθα ὁ
 Ηφαιστος (ἔτυχε γὰρ πλεῖστον
 πρὸς αὐτὸν) πᾶν, ὅσον οἶμαι, πῦρ
 εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ
 εἰποθι ἄποθι, φέρων, ἐπὶ ἄλθι
 μοι, καὶ ἔκαστοι μὲν τὰς πλε-
 λίας, καὶ μυρρίκας, ὥπλησι
 δὲ καὶ τὸς λαοκτοάμονας ἰχ-
 θύς, καὶ τὰς ἐγγέλους, αὖ-
 τὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχέσασαι
 ποίηεις, μικρὸν δὲ ἅν ὅλον ξη-
 ρὸν εἰργασαι. ὁρᾷς δὲ ἔρ, ὅ-
 πως διωκόμεθα ὑπὸ τῶν ἐκ-
 καμάτων; Θά. θολερὸς, ὦ
 Ξάνθε, καὶ θρῦδος, ὡς εἶπός.
 τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
 ἢ θέρμη δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τ' πυ-
 ρός. καὶ ἐκόντως, ὦ Ξάνθε, ὅς
 ἐπὶ τὸν ἰμὸν ὑδρὸν ὥρμηεις, ἐκ
 αὐθιγῆς ὅτι Νηρηίδος ὑδρὸς
 ὦν, Ξάν. ἐκ εἰδὸς ἔρ ἰλιήσας
 γέγονας ὄντας τὸν Φρύγας.
 Θάλ.

fit, sed occisorum corpori-
 bus etiam obstruxit mihi
 alueum: ego misertus misce-
 rorum, occurri, ut aquis
 inundarem atq; inuoluerem
 illum, quò eo periculo abs-
 territus, ab occidione vi-
 rorum cessaret. Ibi igitur
 Vulcanus (nam tum fortè
 quadam propè aderat) vni-
 uerso igne, quantum opi-
 nor usquam habebat, quan-
 tumq; in Aetna, & in
 quibus alijs locis ullus est,
 allato, processit obuiam:
 ac exussit quidem vlnos &
 myricas, assauit autem &
 infelices pisces & anguil-
 las: me verò cum efferue-
 scere fecisset, parùm abfuit
 quin totum aridum ac sic-
 cum reddiderit. Vides ni-
 mirum quo pacto exustioni-
 bus istis deformatus sim?

MAR. Turbidus es, ὁ Xan-
 the, & calidus, ut consen-
 taneum est, cruore, à cada-

ueribus: calore autem, ut ais, ab igne veniente. Ac meritò,
 Xanthe, ut qui e contra* filium meum impetum feceris, non
 veritus quòd Nereidis filius ille esset. XAN. An non igi-
 tur decebat misereri me Phrygum, vicinorū adeò meorum?

MAR. ὠνόν.

* Fortassis
 nepotē legē-
 dum: id est,
 pro ὑδρὶ, ἢ

Θάλ. τὸν Ἡφαιστὸν δὲ ἐκ ἰδὼς
 ἰλυσσοῦ Θέτιδος ὃν ὄντα ἔ
 Ἀχιλλείας;

MAR. Vulcanum verò an-
 non contrà decebat misereri
 Achillis, & Thetidis adeò
 filij?

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a XANTHE?] Xanthus Lyciæ amnis in campis Troia-
 nis, qui & Scamander dicitur, à colore aquæ flauo dictus, qui
 color in Tyberi conspicitur. Vnde Horatius:

Vidimus flauum Tyberim.

Xanthum δὲ νύκτωρ nuncupat Homerus Iliad. ξ:

Ζεῦ θεῶν δὲ νύκτωρ, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

& θ his verbis:

νόσφι νεὼν ἀγαθὸν ποταμὸν ἐνὶ δὲ νύκτωρ ἐν κρηάσῃ.

Huius meminit Eustathius circa finem Iliad. β. & Strabo lib.
 14. b Phrygas.] Troianos minoris Asiæ populos è Thra-
 cia oriundos. De hac Troianorum memorabili fuga ac cæde lu-
 culenta narratio extat Iliad. 20. & 21. itemque Virg. 1. Aen.

c Ille autem ab ira nil remisit.] Achilles ira implacabilis
 fuit & μῶνις, quæ est argumentum Iliadis. Horat. lib. 1. Carm.
 Od. 6:

— nec grauem

Pelide stomachum cedere nescij.

Nam ne dijs quidem cessit in acie.

d In Aetna.] Monte Siciliæ, qui perpetuo incendio clarus
 est, eoq; nomine à poëtis celebratus. Incendij autem eius cau-
 sas explicat Iustinus lib. 4. e Contra filium meū.] Achil-
 lem ex Peleo Thetidis Nerei filij filium. Ipse verò Nereus Ocea-
 ni filius fuit. Fortassis legendum pro νόν ἡρώων: id est, nepotem.

f Nereidis.] Thetidis, quæ vna fuit Nereidum. g Fi-
 lium Thetidis.] Achilles Pelei & Thetidis

filius fuit, qui Hectorem
 occidit.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

παρὰ χλὺκός: Petit enim Xanthus fluuius, à Vulcano
penè exustus, auxilium à mari.

Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,
Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.
Præsidium ponti quærens nihil impetrat ille,
Audax obstiterit quod semel Aeacidi.

SYSCIBE me.] δέησις. Grauiam enim passus.] αἰτία.
Quid hoc rei est.] Rogatio gemina. Postquam enim oc-
cidente[m.] A causa narratio, & factum Achillis, quod est
causa impulsiva sui facti. Ego misertus miserorum.] Cau-
sa impellens. Vt aquis inundarem.] Factum suum. Ibi
igitur Vulcanus.] Redit ad Vulcanum, & ipsam rem, post
causam expositam. Et si quibus alijs locis.] ἐξωνεία. Ex-
ussit quidem vltimos.] ἀφαιέσεις, vel ἀπὸ πόδοις. Vides
nimirum.] Conclufiuncula querelæ. Turbidus es, ô Xan-
the.] Concessio ἀποδοδοις. Ac meritò Xanthe.] συμ-
μαρτυρία & accusatio. An non igitur decebat.] Defensio
ab honesto. Vulcanum verò, an non.] αὐτὸς αὐτῶν ἡγε-
vis par.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
νηϊδῶν.

TRITONIS ET
Nereidum.

Iacobo Micyllo interprete.

T R I T O N.

ΤΟ Κῆρ & ἡμῶν, ὃ Νη-
ρηίδου, ὃ ἐπὶ τῷ Ζῷ
Κηφείῳ θυγατέρα τῷ
Ἀνδρομέδῳ ἐπέμψατε, οὐτε
τῷ πατρὶ ἡδίκησεν, ὡς οἱ
ἄλλοι, καὶ αὐτὸ ἡδὴ τίθνηκε.
Νηρ.

B Alæna^a ista vestra,
Nereides, quam con-
tra filiam Cephei An-
dromedam emisistis, neque
puellam ipsam iniuria ali-
qua affecit, perinde vt vos pu-
tatis, & ipsa iam mortua est.
N E R.

Νηρ. ὑπὸ τιν' ὧ Τείτορ; ἢ ὁ
Κηφύς, καθάπερ δειλὸς πε-
θεῖς, πλὴν κόρῳ ἀπικτίνετο ἱ-
πιδῶν, λοχίῃς μετὰ πολ-
λῆς θωαίνουσ; Τεί. οὐκ
ἀπ' ἱππῶν, οἶμαι, ὧ Ιφιδάνασ-
σιν, τὸν Πρσίαν, τὸ τῆς Δα-
νάης παῖδιον, ὃ μετὰ τῆς
μητρὸς ἐν τῇ λιβαίνῃ ἐμβλη-
θεὶς πλὴν θαλάσῃ ὑπὸ τῇ
μητροπαλῶρ, ἐσώθη, οἰκ-
τείρασα αὐτὸν. Ιφ. οἶδ' αὖ
ὅν λήγας. ἀκὸς δὲ ἥδην νε-
ανίαν εἶναι, καὶ μάλα γυναι-
κῶν τε καὶ λαδὸν ἰδέσθαι. Τεί.
οὐτ' ἀπικτάνει τὸ λυτ' ὅτι.
Ιφ. ἔστι, ὧ Τείτορ; οὐ γάρ
οὐδ' αὖ σῶσα ἡμῖν βιαῦτα ἐκ-
τίναξ αὐτὸν ἐχλῶ. Τεί. ἰ-
δοὺς ἡμῖν φράσω τὸ πάρος, ὡς ἐ-
γένετο. ἐσάλη μὲν οὐτ' ἐπὶ
τὰς Γοργόνας, ἀθρόον τινα ἔ-
δοξεν βασιλῆϊ ἐπιτελεῖν. ἰ-
σὼς δὲ ἀπικτὶς ἐς πλὴν Λιβύ-
αν. Ιφ. πῶς, ὧ Τείτορ, μό-
νος, ἢ καὶ ἀπὸς συμμάχους ἔχων;
ἔπειτα γὰρ ἀνσπορεῖ ἡ ὁδός.

Τεί.

Libyam. I P H I. Quomodo Triton? solusne, an & alios
secum socios abduxit? nam alioqui difficile hoc iter.

T R I T.

N E R. A' quo, Triton?
Num Cepheus tanquam ibi
lectamento aliquo propo-
sita puella, aggressus illam
occidit, ex insidijs cum mul-
ta vi adortus? T R I. Non:
sed nostis, arbitror, Iphias-
nassa, c Perseum illum,
d Danaës puerum illum
paruum, quem una cum
matre in arca abiectum in
mare ab auo materno, con-
servastis, misertæ illorū vi-
delicet. I P H I. Noui quem
dicis. Consentaneum verò,
illum iam adolescentem fa-
ctum esse, atq; admodum ge-
nerosum, & pulchrum aspe-
ctu. T R I. Hic occidit balæ-
nam. I P H I. Quamobrem
Triton? Neq; enim huiusmo-
di cōservationis præmia per-
soluere nobis debebat. T R I.
Ego vobis exponam omnem
rem, ita ut gesta est. c Missus
hic fuit ad Gorgonas, ut
hoc quasi quoddam certa-
men regi perageret. Post-
quam autem peruenit f in

Τέι. ὦς ἔν' ἀέρι. ἡμεῖς
 ἔσθ' αὐτὸν ἢ Ἀθλῶα
 ἔθηκεν. ἡμεῖς δ' οὐκ ἔκιν
 ὅπου διχτῶνός, αὐτὸν μὲν ἐκ
 ὁδοῦ, οἱ μὲν δ' ἄρτι
 μὲν τῆς Μιδόσης τὴν λι-
 φαντὴν, ὡς ἔτ' ἀρπάζουσιν.
 Ἰφί. πῶς ἰδῶν; ἀθίκα ἔτι γὰρ
 ἡμεῖς. ἢ ὅς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἔτ'
 ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι. Τέι.
 ἢ Ἀθλῶα μὲν ἀσπίδα προ-
 φάινοντο, (ταῦτα γὰρ ἡμεῖς
 διχτοῦμεν αὐτῶν πρὸς
 τὴν Ἀνδρομέδα, καὶ πρὸς
 τὸν Κηφία ὕψον) ἢ Ἀθ-
 ῶα δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἡπο-
 σταθούσης, ὡς ἐπὶ κα-
 τόπτρου, πρὸς αὐτὴν ἰ-
 δῶν τὴν ἀκρόα τῆς Μιδόσης.
 ἔτα λαβόμεν τῇ παρὰ τῆς
 κόμης, ἡμεῖς δ' αὐτὴν ἀκρόα,
 τῇ διχτῶν τὴν ἀρπάζουσιν, ἀ-
 πείρμι τὴν λιφαντὴν αὐτῇ, καὶ
 πρὶν ἀνέγχεσθαι τὰς ἀδελ-
 φὰς, ἀνέπτε. ἡμεῖς δ' ἡμε-
 τὰ τὴν πρῶτον ταύτην Αἰ-
 θιοπίαν ἐγὼν, ἡμεῖς πρὸς
 ἡμεῖς πρὸς τὴν, ὅρα τὴν
 Ἀνδρο-

TRIT. Per aërem profectus est. & alatum enim ipsum Minerva reddidit. postquam autem eò loci venit ubi illæ agebant, illæ quidem dormiebant, opinor : at hic amputato Medusæ capite, iterum auolauit. IPHI. Quopactò autem aspexit illas? Aspici enim nequeunt : vel quisquis illas aspexerit, non amplius quicquam posthac aspiciit. TRIT. Minerva illi clypeo velut face aliqua prælato (talia enim audiui ipsum narrantem apud Andromedam, postea & apud Cephæum) Minerva igitur, inquam, in clypeo refulgente, tanquā in speculo aliquo, exhibuit ipsi spectandam Medusæ imaginem. Postea sinistra, arrepta illius coma, & inspecta imagine, dextra autem sublata harpe, abscidit caput ipsius : atque ita priusquam sorores reliquæ expergiscerentur, auolauit. Porro ubi circa maris timam hanc Aethiopia orā

uenisset, terræ iam propinquior aliquanto volans, videt Andros

Ἀνδρομέδα μὲν προκείμενη, ἐν
 πίτιν' ὧ πείρας πειθεῖται, καλ-
 λίστη, ὧ θεοὶ, καθέμενη τὰς
 κόμας, ἡμίγυμνον πολὺ ἐν-
 θεῖ τῶν μασῶν. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον οἰκτιρᾶς τὴν τυχλὴν
 αὐτῇ, ἀνθρώπων τὴν αἰτίαν τῆς
 καταδίκης. καταμαρὸν δὲ
 ἄλδ' ἔρωτι, (ἡλέω γὰρ σὺ
 σῶσθαι τὴν παῖδα) βοηθεῖν
 δειγνῶ. καὶ ἰπιδί τὸ ἡ-
 τ' ἰπία μάλα φοβῶν, ὥς
 καταπύρρον τὴν Ἀνδρομέ-
 δαν, ἡσθαρωθεὶς ὁ νεανί-
 σκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρ-
 πην, τῇ μὲν καθικνέσθαι, τῇ
 δὲ περικνέσθαι τὴν Γοργόνα,
 λίθον ἰποῖα αὐτό. τὸ δὲ τίθ-
 νηκε γούρ, καὶ πείων αὐ-
 τῷ τὰ ποτα, ὅτ' ἔδει τὴν
 Μελουῶν. ὅτ' αὖτε τὰ δισ-
 μα τῆς πρὸς γούρ, ἡποσχόμε-
 νὴν χεῖρα, ἡπιδίξας ἀκρο-
 ποδῆτι κατιούσῃ τῆς πεί-
 ρας, ὁλοθυρᾶς οὐσης. καὶ νῦν
 γαμῇ ἐν τῷ Κηφίῳ, καὶ
 ἀπαῖξα αὐτὴν ἐς Ἀργεῖον.

manu suscepit illam summis pedum digitis descendentem ἐ ru-
 pe, ardua illa quidem atque procliui: & nunc cum eadem
 nuptias peragit in ædib. Cephei, abduciq; illam secū Argos.

quare

Andromedā expositā in rupe
 quadam prominēte palo af-
 fixam, pulcherrimam, ὁ Διῷ,
 promissa coma, & seminu-
 dam longè vsque infra vbe-
 ra. Ac primum quidem mi-
 fertus fortunæ illius, inter-
 rogat causam damnationis
 huius. Paulò autem pòst a-
 more captus, (oportebat
 enim incolumem seruari pu-
 ellam) opem ferre illi statu-
 it. Atque vbi iam Balena
 accessisset, terribilis admo-
 dum, & quasi mox absorptu-
 ra Andromedam, in altum
 sublatus adolescens, manu
 ad capulum admota, har-
 pen tenens, altera quidem
 ferit, altera autem Gorgo-
 na spectandam proferens,
 i in lapidem illam conuertit.
 Illa igitur mortua est, &
 diriguere ipsius membra o-
 mnia ^k quæcunque Medux-
 sam aspexerunt: at hic solu-
 tis vinculis, quib. virgo alli-
 gata fuerat, suppositaq; ma-

ὅτι ἀντὶ θανάτου, γάμον
οὐ τὸν τυχόντα εὑρεῖ.
ΝΗ. ἰδὼ μὲν οὐ πᾶν τοῦ
γυγονότι ἄχθομαι. τί γὰρ
ἢ πῶς ἠδίκησάν με, ἢ τι ἢ
μήτηρ ἐμεγαλύνει τότε,
καὶ ἡξίου λαπίων εἶναι;
ΤΕΙ. ὅτι οὕτως ἄν ἡγήσων
ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, μήτηρ γὰρ
ἔσθ'. ΝΗ. μηκέτι μεμνήμε-
θα, ὡς Δωρὶ, ἱκανῶς, ἢ τι βάρ-
βρ' ὡς γυνὴ πῶς αἰσίων
ἠλαλήσων. ἱκανὸν γὰρ ἡμῶν
τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖς
ἐπὶ τῇ πατρί. χαίρω μὲν οὖν τοῦ
γάμου.

quare pro morte nuptias,
neque eas vulgares, illa
inuenit. NER. ¹ Equidem
non ita valde ægrè fero
factum hoc. Quid enim
adeò nobis iniuriæ fecit
puella, ^m si mater ipsius
superbè extulit sese tunc,
ac pulchrior nobis esse vo-
luit? TRIT. Quòd hoc
pacto magnum dolorem
perceptura fuisset ob filiam,
mater certè illius cùm sit.
NER. Ne meminerimus
Dori istorum ampliùs, si
quid ⁿ barbara mulier su-
prà quàm decebat loquax

fuit. Satis enim supplicij tulit, quæ tanto in me-
tu, filie causa constituta fuit. Gratulemur igitur o nup-
tjis.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a BALAE NA.] Andromeda Cephei regis Aethiopum
& Cassiopes filia ob matris iactantiam, quæ se Nereidas for-
ma antecellere gloriabatur, illarum indignationem incurrit,
& scopulo alligata, ceto deuoranda exposita fuit, sed Perseus
virtute liberata, qui illac opportunè iter faciens, capius specie
eius exarsit, pactusque à virginis parentibus, ut sibi eam ma-

rimonio darent, si Balenam interemisset, voti compos factus est, hoc est, & Balenam interemit, & Andromedam vxorem duxit. b Iphianassa.] Præti Argiuorum regis filia & Melampi vxor fuit. Hoc etiam nomine appellatur à Lucretio lib. 1. Iphigenia, Agamemnonis filia ex Clytemnestra, cum inquit:

Aulide quo pacto Triuiæ virginis aram
Iphianassæ turpârunt sanguine fœdè
Ductores Danaum delecta prima virorum.

c Perseum illum.] Perseus à dijs ipsis armatus Medusam interfecit: multosque, inter quos Atlas fuit & Acrisius, vertit in lapides, quibus iactis Dencalion olim humanum genus refecit. d Danaës puerum illum paruum.] Danaës fabula habetur apud nostrum Lucianum in Dialogo Dæridis & Thetidis, & apud Ouid. 6. Metam.

Aureus ut Danaën Asopida luserit ignis:
Mnemosynen pastor, variusque Deoida serpens:
Te quoque mutatum toruo Neptunc iuuenco
Virgine in Aeolia posuit —.

e Missus hic fuit ad Gorgonas.] Gorgonum fabula meminit Lucianus de Domo, & in Philopatre, Medusæ porro in imaginibus, ubi eam saxificam vocat. Tres fuisse traduntur, Stenyo, Euryale, & Medusa, cuius caput à Perseo desectum, in suo clypeo posuisse narratur. Hæ habitasse Dorcadas insulas dicuntur, in Oceano Aethiopico, contra hortos Hesperidum, vno tantum oculo, quo vicissim vterentur, quoties lubitum esset: ceterum forma luculenta, ac crinibus aureis. Ab agilitate nomen inuenère, περὶ γ. f In Libyam.] Africam. In extrema Africa ora fuisse produntur, quarum Medusa sola fuit mortalis, quam ideo solam petiuit Perseus Orci siue Plutonis galea contactus. Huius comas Minerva in angues mutauerat, quod in suo templo vitata esset. Et oculis Perseus in clypeum aneum, in quo ipsius Gorgonis imaginem videbat, manum in Medusam librans eius caput dissecut. Reliquæ sorores volantes (erant enim his alæ, quibus per aërem ferebantur.) Perseum quidem insequabantur, sed cum illum propter

propter galeam videre nequirent, persequi disierunt. g Alatum enim ipsum Minerva reddidit.] Perseus ductu Palladis & Mercurij volucer ob talaria allata ad Gorgonas deuolauit cum falce adamantina, pera & galea Plutonis, sicuti diximus. h Dextrâ autem harpe.] ἄγχι ensis in summitate falcatus quo Mercurius occidit Argum, Perseus Medusæ caput amputauit. i In lapidem conuertit.] Βαλῆνα cui Andromeda erat exposita, in lapidem conuersa.

k Quæcunque Medusam aspexere.] Cùm Medusa sola circa litus proximum vagaretur, eam fugientem Neptunus amplecti voluit, quum in Minervæ templum vsque sequutus, ubi violasset, dea irata, eius aureos crines in totidem angues conuertit, effecitque, ut qui eam intuerentur, illico verterentur in lapides, quod iam antè annotauimus. Perseus è Libya in Seryphum reuersus, multos Gorgonis capite obiecto, obtinentes in saxa verit, inter quos Polydectes. Ouid. libr. 5. Metam. l Equidem non ita valde ægrè fero.] Andromedam à Perseo liberatam esse. m Si mater.] Cassiopea. Hic ἡ Ἀγλαΐης dissimulatur. Integrum esset, εἰ ἐὼς πρὸς οὐρανὸν ἄσπετον, ἡλγιστὴν αὖ: Si vidisset affixam doluisset. Sed continetur prior pars in dictione οὐρανός: & altera accedit ἀγλαΐης, participio enunciata, εἰ γὰρ μή τις ὡς ἀληθὺς ὦν, ἡλγιστὴν αὖ. n Barbara mulier.] Cassiopea Cephæi regis Aethiopum vxor, & Andromedæ mater. o Nuptijs.] Persei & Andromedæ, de quibus Ouid. 4. Metamorph. sub finem, & 5. in principio.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Διηγνήσας: Quomodo Perseus filius Danaës balenam
contra Andromedam emissam occiderit, & ip-
sam puellam liberauerit, & tandem in
uxorem duxerit.

Iusserat Andromedam conuinci nexibus Ammō:
Pro matre id Veneris ultio certa fuit.

Liberat hanc Perseus, qua conditione volebat:
Belua nil potuit, factus & hicce gener.

BALÆNA ista vestra, Nereides.] ἀφύγνους ῥοιζὸν, & ἡ-
positio bipartita. A quo.] Rogatio de interfectore. Tanquā
illectamento.] Causa impellens. Ex insidijs.] Modus.
Aggressus illam.] ἐξήγνους. Puerum illum paruum.]
ἄριστον πορρεφία. Conseruāstis misertæ.] ἐπεμν. Noui
quæ dicis.] Consensio. Consentaneum verò.] Ratio ab
etate, familia & corpore. Hic occidit balænam.] Continua-
tio narrationis causæ. Ego vobis exponam.] ὑποχέσας.
Missus hic fuit.] Narratio. Postquam autem peruenit.]
Causa finalis. Quomodo Triton.] τὸ ῥοιζόν. Quibus au-
xilijs? quomodo? interpellatione rogat an μνομαχία fuerit, an
bellum. Quo pacto autem aspexerit.] ἐπινάλησις. Aspi-
ci enim nequeunt.] Gorgones. Talia autem audiui ip-
sum.] Ἀ' testimonio. Minerua igitur inquam.] ἐπινά-
λησις. Postea sinistra.] ἐν ἀριστερῇ. Ἐν δὲ δεξιᾷ δυνάμεις. Har-
pe.] ἄρπη ensis falcatus Persei fuit. Porro vbi circa mari-
timam.] Accedit propius ad deliberationem Andromedæ.
In rupe quadam prominente, palo affixam.] Ἀ' fortu-
na: id est, supplicij faditate & indignitate, à situ, ab habitu, ab
etate & sexu. Misertus fortunæ illius.] πᾶθ. Oportebat
enim incolumē.] Causa. Opem ferre illi statuit.] Consi-
liū. Vbi iam balæna accessisset.] Der Ritter S. Georgius.
Quasi mox absorptura.] τὰ πρᾶχθέντα. In lapidem illam
conuertit.] μεταμρφώσις. Diriguere ipsius membra.] τὸ
ἐπὶ ὁδόν. Solutis vinculis.] πρᾶγμα πρᾶχθεν. Summis pe-
dum digitis.] ὁ πῶς. Quare pro morte.] ἐπὶ φάρμακον
repu-

verumnantibus. Equidem non ita valde ægrè fero.] ἐπι-
 κελοις αἰκολογική. Quid enim adeò nobis iniuriæ.] ἐρ-
 μινεία. Quod hoc pacto.] ἀπὲς κελοις ἐρεγγὴ φυσική. Ne
 meminerimus.] *Conclusio.* Satis enim supplicij tulit.]
 ἅβ' æquo. Gratulemur igitur.] *Clausula.*

MORTVORVM DIALOGI.

MENIPPOY, ΑΜΦΙ- ΜΕΝΙΠΠΙ, ΑΜ-
 λόχη καὶ Τροφώνια. philochi & Trophonij.

Erasino Roterodamo interprete.

M E N I P P V S.

Φὸ μὲν τοι, ὦ
 Τροφώνιε καὶ
 Αμφίλοχε, νε-
 κροὶ ὄντες, οὐκ

οἶδ', ὅπως ναῶν καταξιώθη-
 τε, καὶ μολύτας δοκάτε, καὶ
 οἱ μάταιοι τ' ἀνθρώπων θε-
 οὺς ὑμᾶς ὑπεκρίνασιν εἶναι.
 Τρο. τί οὖν ἡμῶς αἴτιοι, εἰ
 ὅτ' ἀνοίας ἐκάνοι τοιαῦτα πε-
 ρὶ νεκρῶν δοξάζουσιν; Μέν.
 ἀπ' οὗ ἂν ἐδόξαζον, εἰ μὴ ἴων
 τις καὶ ὑμᾶς τοιαῦτα ἰτρυ-
 τάζουσι, ὡς τὰ μένοντα πε-
 σσόσιν, καὶ πεσσῶν δι-
 ναῖσθαι τοῖς ἐρωμένοις.

Os nimirum,
^aTrophoni at
 que ^bAmphi-
 loche, quū sitis

mortui, tamē haud scio quò-
 nam modo ^cphanis estis do-
 nati, vatesq; credimini, ac
 stulti mortales deos esse vos
 arbitrantur. Τρο. Quid^a
 annobis igitur imputadum,
 si per inscitiam illi de mor-
 tuis huiusmodi opinantur?

ΜΕΝ. Atqui non ista fu-
 issent opinati, ni vos tū quum
 viueretis, eiusmodi quæ-
 dam portenta ostentassetis,

Τρο. tanquam futurorum fuisse

tis præscij, quasiq; prædicere potuissetis si qui pereōtarentur.